

ního soudu nabyt moci práva a odkladný účinek odvolání, stanovený v § 466 c. ř. s., byl odstraněn. Tento zákonný účinek a z něho nabyté právo odpůrcovo nemohly býti již vyloučeny podáním nového odvolacího spisu. Při tom je bez významu, že odvolatelka uvedla v podání, že bere odvolání zpět, protože je pochybené a že současně podává ve lhůtě odvolání nové, že tedy byla mylného právního názoru, že i nové odvolání bude podkladem pro přezkumnou činnost soudu odvolacího. Stěžovatelka se neprávem dovolává mínění Horova (»Odvolání« z r. 1915 str. 24), vysloveného ohledně účinku vzdání se odvolání, t. j. vzdání se práva na podání odvolání ve smyslu § 472 odst. 1 c. ř. s. neboť o to tu nejde, nýbrž o zpětvzetí podaného již odvolání ve smyslu § 484 odst. 1 c. ř. s.

Čís. 14277.

Ve Velké Praze jest i po zřízení okresního soudu exekučního (vl. nař. čís. 165/26 Sb. z. a n.) příslušným k povolení exekuce vyklizením nemovité věci na základě mimosoudní výpovědi jako dříve okresní soud, v jeho obvodě jest předmět najatý nebo pachtovaný (§ 4 odst. 1 čís. 5 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 29. března 1935, R I 270/35.)

P r v ý s o u d — okresní soud exekuční v Praze — povolil na základě mimosoudní výpovědi exekuční vyklizení najaté nemovitosti (bytu). **R e k u r s n í s o u d** zrušil k rekursu povinného usnesení prvního soudu a odmítl návrh vymáhajícího věřitele pro nepřislušnost dovolaného soudu, jemuž uložil, by exekuční návrh postoupil okresnímu soudu civilnímu pro Prahu-Sever v Praze. **D ů v o d y :** K rozhodnutí o povolení exekuce vyklizením, ať jde o výpověď soudní či mimosoudní, povolán jest podle § 4 čís. 2 a 5 ex. ř. nikoliv soud exekuční, nýbrž, běží-li o výpověď soudní, soud u kterého byla výpověď podána, jde-li pak o výpověď mimosoudní, okresní soud, v jehož obvodě jest předmět najatý (pachtovaný). Žádati za povolení exekuce u exekučního soudu u předložení vyhotovení exekučního titulu opatřeného potvrzením vykonatelnosti lze podle posledního odst. § 4 ex. ř. jenom v případech č. 1, 3 a 4 předchozího odstavce téhož paragrafu, a nikoliv v případech čís. 2, t. j. soudní výpovědi a čís. 5, t. j. mimosoudní výpovědi podle § 1 čís. 18 ex. ř.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu, opravil však usnesení rekursního soudu potud, že z usnesení toho vypustil výrok, jímž byl návrh vymáhající strany na povolení exekuce nuceným vyklizením povinného pro nepřislušnost dovolaného okresního soudu exekučního v Praze odmítnut, a na místo výroku toho vyslovil nepřislušnost dovolaného okresního soudu exekučního v Praze.

D ů v o d y :

Ustanovením § 1 vlád. nař. ze dne 26. srpna 1926 čís. 165 sb. z. a n., jímž byl na základě § 3 zák. ze dne 15. října 1925 čís. 213 sb. z. a n.

zřízen pro exekuční věci, které dosud náležely do příslušnosti okresních soudů, zřízených v hlavním městě Praze, samostatný okresní soud, se nic nezměnilo na předpisu § 4 ex. ř. o soudu příslušném povolití exekuci. V souzeném případě jde o exekuci vyklizením nemovité věci podle § 349 ex. ř. na základě mimosoudní výpovědi, jež jest exekučním titulem podle § 1 čís. 18 ex. ř. Soudem exekuci povolujícím jest podle § 4 odst. 1 čís. 5 ex. ř. okresní soud, v jehož obvodě jest předmět najatý nebo pachtovaný. Před zřízením okresního soudu exekučního v Praze byl v takovém případě svrchu zmíněný soud příslušným nejen k povolení, nýbrž i k výkonu exekuce, t. j. byl zároveň vždy také soudem exekučním podle § 18 čís. 4 ex. ř. Do tohoto zákonného stavu byla zřízením samostatného okresního soudu exekučního pro Velkou Prahu přivoděna změna potud, že výkon veškerých soudních prací přidělených dosud podle exekučního řádu okresním soudům v hlavním městě Praze jako soudům exekučním (§ 23 ex. ř.), čímž však se nic nezměnilo na příslušnosti k povolení exekuce a změněna byla jen příslušnost k jejímu výkonu, takže nastalo rozpojení příslušnosti sloučené dosud u soudu jediného jak k povolení, tak i k výkonu exekuce nuceným vyklizením na základě mimosoudní výpovědi. Mimosoudní výpověď smlouvy nájemní nebo pachtovní jest podle § 1 čís. 18 ex. ř. mimo jiné předpoklady jen tehdy exekučním titulem, nebyly-li proti ní včas podány námitky. Podle § 566 c. ř. s. a § 49 čís. 5 j. n. jest námitky proti mimosoudní výpovědi podati u okresního soudu, v jehož okrese je najatý nebo pachtovaný předmět. Jen tento soud může snadno zjistiti, zda proti mimosoudní výpovědi — jež má býti podkladem pro povolení exekuce — byly včas podány námitky či nikoli, a jen tento může tedy posouditi, zda tu je svrchu zmíněný předpoklad — a nikoli okresní soud exekuční v Praze, u něhož nelze podati námitky proti mimosoudní výpovědi. Při řešení této otázky neušel nejvyššímu soudu článek, uveřejněný v Právniku z r. 1930 str. 362—366, v němž se zastává názor, že příslušným k povolení takové exekuce jest okresní soud exekuční v Praze, v němž však nebylo přihlíženo k důvodu v předešlém odstavci zmíněnému a právě nejdůležitějšímu. Je ovšem pravda — jak již řečeno — že byl i v obvodu Velké Prahy před zřízením okresního soudu exekučního soud povolující exekuci na základě mimosoudní výpovědi (§ 4 odst. 1 čís. 5 ex. ř.) také vždy soudem exekučním (§ 18 čís. 4 ex. ř., ale z toho nelze vyvozovati, že naopak po zřízení okresního soudu exekučního je tento vždy také příslušným k povolení exekuce, o kterouž otázku zde jediné běží. Rozhodnutí rekursního soudu o nepřislušnosti dovolaného soudu k povolení navrhované exekuce a o postoupení návrhu příslušnému soudu podle § 44 j. n. je tedy správné, ale usnesení to bylo ve výroku oprávně, jak svrchu uvedeno, ježto návrh nebylo lze pro nepřislušnost odmítnouti, když jej bylo postoupiti, takže na místě odmítnutí návrhu bylo jen podle § 44 j. n. vysloviti nepřislušnost dovolaného okresního soudu exekučního v Praze. Opravu tu provedl dovolací soud z moci úřední podle § 419 c. ř. s. a § 78 ex. ř. (srov. rozh. č. 4530 sb. n. s.).

Čís. 14278.

Jde o věc prázdninovou (§ 224 čís. 7, nový doslov, c. ř. s.), domáhá-li se zaměstnanec na zaměstnavateli náhrady škody proto, že ho